

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องนี้ เป็นการศึกษาการรับรู้สิทธิผู้ป่วยของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งออกเป็น

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การรับรู้ข่าวสาร
- ตอนที่ 3 ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วย
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลด้านชีวสังคม

เพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.5 เพศหญิงร้อยละ 42.5

อายุ

อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 42.0 รองลงมาอายุ 26-35 ปี ร้อยละ 34.2 อายุ 36-45 ปี ร้อยละ 14.6 อายุ 46-55 ปี ร้อยละ 7.5 อายุ 56 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.8

การศึกษา

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีร้อยละ 53.5 รองลงมาระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 17.1 ระดับป.ว.ช./อนุปริญญา ร้อยละ 16.1 สูงกว่าระดับปริญญาตรีร้อยละ 9.5 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 2.8 ไม่ได้เรียนหนังสือร้อยละ 1.3 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (N=398)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	229	57.5
หญิง	169	42.5
อายุ		
18 - 25 ปี.	167	42.0
26 - 35 ปี.	136	34.2
36 - 45 ปี.	58	14.6
46 - 55 ปี.	30	7.5
56 ปี ขึ้นไป	7	1.8
การศึกษา		
ไม่ได้เรียน	5	1.3
ประถมศึกษา	11	2.8
มัธยมศึกษา	68	17.1
ป.ว.ช./ อนุปริญญา	64	16.1
ปริญญาตรี	212	53.3
สูงกว่าปริญญาตรี	38	9.5

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารุ่นนี้ แบ่งกลุ่มอาชีพเป็น 2 กลุ่ม คืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์มีร้อยละ 24.12 และอาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแพทย์มีร้อยละ 75.88 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(N=398)	ร้อยละ
อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์	96	24.12
อาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแพทย์	302	75.88

อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพยาบาลร้อยละ 21.89 รองลงมาพนักงานผู้ช่วยร้อยละ 15.62 แพทย์ร้อยละ 14.50 เภสัชกรและผู้ช่วยพยาบาลเท่ากันร้อยละ 9.37 นักเทคนิคการแพทย์ และเวรเปลเท่ากันร้อยละ 6.24 นักกายภาพบำบัดร้อยละ 5.20 นักรังสีเทคนิคร้อยละ 3.12 ผู้ช่วยเภสัชกร ผู้ช่วยเทคนิคการแพทย์ และผู้ช่วยรังสีเทคนิคน้อยที่สุดร้อยละ 2.08 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของ
อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์

ลักษณะของอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์	จำนวน(N=96)	ร้อยละ
1. แพทย์	14	14.50
2. พยาบาล	21	21.87
3. ผู้ช่วยพยาบาล	9	9.37
4. พนักงานผู้ช่วย	15	15.62
5. นักกายภาพบำบัด	5	5.20
6. ผู้ช่วยกายภาพบำบัด	2	2.08
7. เภสัชกร	9	9.37
8. ผู้ช่วยเภสัชกร	2	2.08
9. นักเทคนิคการแพทย์	6	6.24
10. ผู้ช่วยเทคนิคการแพทย์	25	2.08
11. นักรังสีเทคนิค	3	3.12
12. ผู้ช่วยรังสีเทคนิค	2	2.08
13. เวรเปล	6	6.24

อาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแพทย์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาร้อยละ 36.09 รองลงมาพนักงานด้านกิจการบริการ ร้อยละ 12.91 พนักงานด้านอุตสาหกรรมร้อยละ 12.58 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 4-6 ร้อยละ 11.59 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 1-3 ร้อยละ 10.6 พนักงานด้านพาณิชย์กรรมร้อยละ 4.64 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 7-8 ร้อยละ 3.97 ผู้บริหารงานด้านพาณิชย์กรรมและผู้บริหารงานด้านกิจการบริการเท่ากันร้อยละ 2.98 น้อยที่สุดผู้บริหารงานด้านอุตสาหกรรมร้อยละ 1.66 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของ
อาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแพทย์

ลักษณะของอาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแพทย์	จำนวน(N=302)	ร้อยละ
ผู้บริหารงานด้านอุตสาหกรรม	5	1.66
พนักงานด้านอุตสาหกรรม	38	12.58
ผู้บริหารงานด้านพาณิชย์กรรม	9	2.98
พนักงานด้านพาณิชย์กรรม	14	4.64
ผู้บริหารงานด้านกิจการบริการ	9	2.98
พนักงานด้านกิจการบริการ	39	12.91
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ระดับ 1- 3	32	10.60
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ระดับ 4- 6	35	11.59
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ระดับ 7 - 9	12	3.97
นักศึกษา	109	36.09

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การรับรู้ข่าวสาร

ประสบการณ์ทางตรง

การเป็นผู้ป่วยในสถานพยาบาล / โรงพยาบาล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเป็นผู้ป่วยร้อยละ 76.1 รองลงมาไม่เคยเป็นผู้ป่วยร้อยละ 21.6
กำลังเป็นผู้ป่วย ร้อยละ 2.3

ระยะเวลาที่เข้ารับการรักษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาไม่ค่อนานร้อยละ 70.9 รองลงมาไม่เคยเข้ารับการรักษาร้อยละ 20.9 เข้ารับการรักษาค่อน้างนานร้อยละ 6.3 เข้ารับการรักษานานร้อยละ 2.0

จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้ารับการรักษานาน ๆ ครั้งร้อยละ 72.6 รองลงมาไม่เคยเข้ารับการรักษาร้อยละ 17.8 ค่อน้างบ่อยร้อยละ 6.0

ค่าใช้จ่ายในการรักษาแต่ละครั้ง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาไม่มากร้อยละ 54.3 รองลงมาค่าใช้จ่ายค่อน้างมากร้อยละ 20.1 ไม่เสียค่าใช้จ่าย ร้อยละ 19.3 และเสียค่าใช้จ่ายมากร้อยละ 6.3

การได้ดูแลผู้ป่วย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ดูแลผู้ป่วย ร้อยละ 44.7 รองลงมาไม่เคยเลยร้อยละ 30.9 บ่อยร้อยละ 12.6 ค่อน้างบ่อยร้อยละ 11.8 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของประสบการณ์ทางตรง

ลักษณะของประสบการณ์ทางตรง	จำนวน(N=398)	ร้อยละ
การเป็นผู้ป่วยในสถานพยาบาล / โรงพยาบาล		
เคยเป็นผู้ป่วยใน	303	76.1
กำลังเป็นผู้ป่วยใน	9	2.3
ไม่เคยเป็นผู้ป่วยใน	86	21.6
ระยะเวลาที่เข้ารับการรักษา		
นาน	8	2.0
ค่อนข้างนาน	25	6.3
ไม่ค่อยนาน	282	70.9
ไม่เคยเข้ารับการรักษา	83	20.9
จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา		
บ่อย	14	3.5
ค่อนข้างบ่อย	24	6.0
นาน ๆ ครั้ง	289	72.6
ไม่เคยเข้ารับการรักษา	71	17.8
ค่าใช้จ่ายในการรักษาแต่ละครั้ง		
มาก	25	6.3
ค่อนข้างมาก	80	20.1
ไม่มาก	216	54.3
ไม่เสียค่าใช้จ่าย	71	19.3
การได้ดูแลผู้ป่วย		
บ่อย	50	12.6
ค่อนข้างบ่อย	47	11.8
นาน ๆ ครั้ง	178	44.7
ไม่เคยได้ดูแลผู้ป่วย	123	30.9

ประสบการณ์ทางอ้อม

การรับข่าวสารจากสื่อ

วิทยุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับข่าวสารจากวิทยุนาน ๆ ครั้งร้อยละ 48.2 ไม่เคยร้อยละ 24.1
ค่อนข้างบ่อยร้อยละ 17.3 รับข่าวสารบ่อยร้อยละ 10.3

โทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับข่าวสารจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้งร้อยละ 46.0 ค่อนข้างบ่อย
ร้อยละ 21.1 ไม่เคยรับข่าวสารจากโทรทัศน์ร้อยละ 18.1 รับข่าวสารบ่อยร้อยละ 14.8

อินเทอร์เน็ต

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตร้อยละ 79.1 นาน ๆ ครั้งร้อยละ
15.8 ค่อนข้างบ่อยร้อยละ 2.8 รับข่าวสารบ่อยร้อยละ 2.3

หนังสือพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์นาน ๆ ครั้งร้อยละ 49.0
อ่านค่อนข้างบ่อยร้อยละ 23.1 ไม่เคยร้อยละ 14.3 อ่านหนังสือพิมพ์บ่อยร้อยละ 13.6

แผ่นป้าย / ประกาศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศนาน ๆ ครั้งร้อยละ 49.0
ค่อนข้างบ่อยร้อยละ 21.4 ไม่เคยร้อยละ 21.1 รับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศบ่อยร้อยละ 8.5

2.2.2 การได้เข้าร่วมสัมมนา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาร้อยละ 51.3 เข้าร่วมสัมมนานาน ๆ ครั้ง
ร้อยละ 37.9 เข้าร่วมสัมมนาค่อนข้างบ่อยร้อยละ 6.8 เข้าร่วมสัมมนาบ่อยร้อยละ 4.0

2.2.3 การได้รับทราบข้อมูลบอกเล่า

ญาติพี่น้อง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องนาน ๆ ครั้งร้อยละ 46.5 ไม่เคย
ร้อยละ 27.6 ค่อนข้างบ่อย ร้อยละ 19.8 บ่อย ร้อยละ 6.0

บุคคลที่รู้จัก

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่รับข้อมูลบอกเล่าจากบุคคลที่รู้จักนาน ๆ ครั้งร้อยละ 48.3
ค่อนข้างบ่อยร้อยละ 22.1 ไม่เคยร้อยละ 21.9 บ่อยร้อยละ 7.5

ตารางที่ 4.6

ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของประสบการณ์ทางอ้อม

ลักษณะของประสบการณ์ทางอ้อม	บ่อย ร้อยละ	ค่อนข้างบ่อย ร้อยละ	นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ	ไม่เคย ร้อยละ	รวม ร้อยละ
การรับข่าวสารจากสื่อ					
วิทยุ	10.3	17.3	48.2	24.1	100.0
โทรทัศน์	14.8	21.1	46.0	18.1	100.0
อินเทอร์เน็ต	2.3	2.8	15.8	79.1	100.0
หนังสือพิมพ์	13.6	23.1	49.0	14.3	100.0
แผ่นป้าย/ประกาศ	8.5	21.4	49.0	21.1	100.0
การเข้าร่วมสัมมนา	4.0	6.8	37.9	51.3	100.0
การได้รับทราบข้อมูล					
บอกเล่า					
ญาติพี่น้อง	6.0	19.8	46.5	27.6	100.0
บุคคลที่รู้จัก	7.5	22.1	48.3	21.9	100.0

ตอนที่ 3
ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ผู้วิจัยกำหนดให้สิทธิผู้ป่วย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ สิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ สิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายตน สิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล ผลการวิจัยมีดังนี้

ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ

สิทธิผู้ป่วยที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้มากที่สุดคือเรื่อง "ขณะเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการตรวจเยี่ยมที่เตียงจากแพทย์พยาบาลเป็นระยะสม่ำเสมอ และสามารถขอความช่วยเหลือได้เมื่อผู้ป่วยมีความรู้สึกไม่สบายทางร่างกายและจิตใจ" โดยมีผู้รู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 85.2 ผู้ไม่รู้สิทธิร้อยละ 7.3 และร้อยละ 7.5 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง เรื่องที่รองลงมา "ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างทางด้านฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม สิทธิการเมือง เพศ อายุ และลักษณะของความเจ็บป่วย" โดยมีผู้รู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 82.5 ผู้ไม่รู้สิทธิร้อยละ 4.8 และร้อยละ 1.2 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง ส่วนเรื่องที่รับรู้สิทธิน้อยที่สุดคือ "แพทย์พยาบาลต้องให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยพิเศษหรือสามัญอย่างทัดเทียมกัน" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 75.4 ผู้ไม่รู้สิทธิร้อยละ 12.1 และร้อยละ 12.6 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

ระดับการรับรู้สิทธิของผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ

สิทธิผู้ป่วย	ถูก	ไม่ถูก	ไม่ทราบ	รวม
1. ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างทางด้านฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม สิทธิการเมือง เพศ อายุ และลักษณะของความเจ็บป่วย	82.4	12.8	4.8	100.0
2. ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการดูแลรักษาอย่างสุภาพและให้เกียรติอย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เมื่อแพทย์ พยาบาล ปฏิบัติต่อผู้ป่วยอย่างไม่สุภาพ เช่น คุยว่าเสียดสี ข่มขู่ บังคับ ผู้ป่วยสามารถบอกรหรือขอให้ปฏิบัติต่อผู้ป่วยอย่างเหมาะสมได้	82.2	12.8	5.0	100.0
3. ขณะเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการตรวจเยี่ยมที่เตียงจากแพทย์ พยาบาลเป็นระยะสม่ำเสมอ และสามารถขอความช่วยเหลือได้เมื่อผู้ป่วยมีความรู้สึกไม่สบายทางร่างกายและจิตใจ	85.2	7.5	7.3	100.0
4. แพทย์ พยาบาล ต้องให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยพิเศษหรือสามัญอย่างทัดเทียมกัน	75.4	12.6	12.1	100.0

ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

สิทธิผู้ป่วยที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้มากที่สุดคือเรื่อง "ผู้ป่วยมีสิทธิสอบถามเพื่อทราบเกี่ยวกับ กฎและระเบียบต่าง ๆ ของโรงพยาบาล และหอผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของผู้ป่วย เช่น ค่าห้อง ค่าอาหาร สิทธิการเบิกค่าอาหาร สิทธิการเบิกค่ารักษาพยาบาล สิทธิการรักษาฟรี และ ระเบียบการเยี่ยม เป็นต้น" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 86.9 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 7.5 และ ร้อยละ 5.5 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง เรื่องที่รองลงมาคือ "เมื่อได้รับใบเสร็จค่ารักษาพยาบาล แล้วมีข้อสงสัยผู้ป่วยมีสิทธิสอบถามและต้องได้รับคำอธิบายชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง" โดยมี ผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 85.2 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 8.0 และร้อยละ 6.8 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง ส่วนเรื่องที่ รับรู้สิทธิน้อยที่สุด คือ "ผู้ป่วยสามารถขอสำเนาข้อมูลทุกรายการที่ปรากฏในเวชระเบียนประจำตัว ของผู้ป่วยจากโรงพยาบาลเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อตัวของผู้ป่วยเอง เช่นการส่งต่อเป็นหลักฐาน ในทางกฎหมายโดยผู้ป่วยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเอง" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 68.3 ผู้ไม่รับรู้ สิทธิร้อยละ 15.3 และร้อยละ 16.3 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

ระดับการรับรู้สิทธิของผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

สิทธิผู้ป่วย	ถูก	ไม่ถูก	ไม่ทราบ	รวม
1. ผู้ป่วยมีสิทธิสอบถามเพื่อทราบเกี่ยวกับกฎและระเบียบต่าง ๆ ของโรงพยาบาลและหอผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของผู้ป่วย เช่น ค่าห้อง ค่าอาหาร สิทธิการเบิกค่าอาหาร สิทธิการเบิกค่ารักษาพยาบาล สิทธิการรักษาฟรี และระเบียบการเยี่ยม เป็นต้น	86.9	5.5	7.5	100.0
2. ผู้ป่วยสามารถสอบถามเพื่อทราบข้อมูล คุณสมบัติ หรือรายละเอียดของแพทย์พยาบาลที่ให้การดูแลรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วย เช่น ชื่อ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ประสบการณ์	77.1	13.3	9.5	100.0
3. เมื่อแพทย์พยาบาลต้องการรวบรวมข้อมูลศึกษาสังเกตการณ์จากผู้ป่วย ด้วยการใช้อาการรักษารักษาพยาบาลด้วยวิธีการต่าง ๆ การตรวจเพื่อวินิจฉัยโรค หรืออื่น ๆ ผู้ป่วยสามารถได้รับทราบถึงเหตุผลจุดมุ่งหมายวิธีการหรือผลที่จะเกิดต่อร่างกายของผู้ป่วย	77.9	10.8	11.3	100.0
4. ผู้ป่วยมีสิทธิทราบและสอบถามข้อมูลจากแพทย์พยาบาลที่เกี่ยวกับภาวะของโรค และสภาพร่างกายของผู้ป่วยว่าหลังจากได้รับการรักษาพยาบาลแล้วภาวะของโรคจะหายขาดหรือเป็นเรื้อรังและสภาพร่างกายจะปกติหรือพิการ	82.4	9.0	8.5	100.0
5. ผู้ป่วยสามารถขอสำเนาข้อมูลทุกรายการที่ปรากฏในเวชระเบียนประจำตัวของผู้ป่วยจากโรงพยาบาลเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อตัวของผู้ป่วยเอง เช่น การส่งต่อเป็นหลักฐานในทางกฎหมาย โดยผู้ป่วยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเอง	68.3	16.3	15.3	100.0
6. เมื่อได้รับใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลแล้วมีข้อสงสัยผู้ป่วยมีสิทธิสอบถามและต้องได้รับคำอธิบาย/ชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	85.2	6.8	8.0	100.0

ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยในด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน

สิทธิผู้ป่วยที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้มากที่สุดคือเรื่อง "แพทย์พยาบาล หรือบุคลากรอื่น ๆ ของโรงพยาบาลไม่มีสิทธินำข้อมูลส่วนตัวและการเจ็บป่วยของผู้ป่วยไปพูดคุยสนทนากันอย่างไม่สมควร ซึ่งอาจเกิดผลเสียต่อผู้ป่วยได้ นอกจากได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 84.4 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 10.1 และร้อยละ 5.5 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง เรื่องที่รองลงมาคือ "เมื่อผู้ป่วยไม่สมัครใจหรือไม่ยินยอมรับการรักษาพยาบาลบางอย่าง ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธที่จะลงชื่อในใบยินยอมรับการตรวจรักษาพยาบาลนั้น ๆ ได้ เช่นการตัดอวัยวะบางส่วน" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 82.7 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 10.3 และร้อยละ 7.0 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง ส่วนเรื่องที่ได้รับรือน้อยที่สุด คือ "ผู้ป่วยสามารถไม่ยินยอมให้แพทย์ พยาบาลเพศตรงข้ามให้การตรวจรักษาพยาบาลบางอย่างแก่ผู้ป่วยได้ เช่น การตรวจอวัยวะเพศ การเช็ดตัว กวักคลำเต้านม" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 64.8 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 13.8 และร้อยละ 21.4 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9
ระดับการรับรู้สิทธิของผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน

สิทธิผู้ป่วย	ถูก	ไม่ถูก	ไม่ทราบ	รวม
1. เมื่อแพทย์พยาบาลอธิบายเหตุผลที่ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล แล้วผู้ป่วยเห็นว่าเหตุผลไม่สมควรหรือเหตุผลสมควร แต่ผู้ป่วยไม่สนใจอยู่ ผู้ป่วยสามารถปฏิเสธเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้	75.6	12.8	11.6	100.0
2. เมื่อการตรวจรักษาพยาบาลภาวะเจ็บป่วยของผู้ป่วย สามารถกระทำได้หลายวิธี ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการตรวจรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยคิดว่าไม่เหมาะสมกับสภาวะโรค ฐานะและสภาพของผู้ป่วย เช่นการใช้ยา ยี่ห้อที่มีราคาแพง การเอกซเรย์คอมพิวเตอร์สมอง การผ่าตัดใส่เหล็กที่มีราคาแพง	74.4	11.6	14.1	100.0
3. ผู้ป่วยสามารถไม่ยินยอมให้แพทย์ พยาบาลเพศตรงข้ามให้การตรวจรักษาพยาบาลบางอย่างแก่ผู้ป่วยได้ เช่น การตรวจอวัยวะเพศ การฉีดตัว การคลำเต้านม	64.8	21.4	13.8	100.0
4. ในกรณีที่แพทย์พยาบาลต้องการหาค่าผลเลือดต่าง ๆ ของ ผู้ป่วย เช่น น้ำตาล / ไวรัลดับอักเสบ / เฮตส์ / แอลกอฮอล์ ผู้ป่วยสามารถมีสิทธิเลือกได้ว่าจะรับการตรวจเลือดนั้น ๆ หรือไม่ก็ได้ ยกเว้นกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย และ/หรือกรณีต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน	75.9	14.3	9.8	100.0

ตารางที่ 4.9(ต่อ)
ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน

สิทธิผู้ป่วย	ถูก	ไม่ถูก	ไม่ทราบ	รวม
5. ผู้ป่วยมีสิทธิปฏิเสธการรักษาใด ๆ ที่เป็นวิธีการยืดชีวิตของผู้ป่วยออกไปโดยที่ผู้ป่วยเห็นว่าการยืดชีวิตนั้นจะทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ลงไปและรวมถึงสิทธิของผู้ป่วยในการปฏิบัติการรักษาดังกล่าวที่ได้แสดงเจตจำนงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ในขณะที่ยังมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ด้วย	72.4	15.6	12.1	100.0
6. เมื่อผู้ป่วยไม่สมัครใจหรือไม่ยินยอมรับการรักษาพยาบาลบางอย่าง ผู้ป่วยสามารถไม่ลงชื่อในใบยินยอมรับการตรวจรักษาพยาบาลนั้น ๆ ได้ เช่น การตัดอวัยวะบางส่วน	82.7	7.0	10.3	100.0
7. ถ้าแพทย์ พยาบาลต้องการนำข้อมูลผู้ป่วยไปปรึกษากับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญกว่าแพทย์พยาบาลที่ให้การรักษาอยู่เพื่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อการรักษาพยาบาลผู้ป่วยจะต้องกระทำอย่างเป็นความลับและอย่างระมัดระวัง โดยต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วยเสียก่อน	78.6	11.6	9.8	100.0
8. แพทย์พยาบาล หรือบุคลากรอื่น ๆ ของโรงพยาบาล ไม่มีสิทธินำข้อมูลส่วนตัวและการเจ็บป่วยของผู้ป่วยไปพูดคุยสนทนากันอย่างไม่สมควร ซึ่งอาจเกิดผลเสียต่อผู้ป่วยได้ นอกจากได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย	84.4	5.5	10.1	100.0

ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล

สิทธิผู้ป่วยที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้มากที่สุดคือเรื่อง "ผู้ป่วยต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากแพทย์ พยาบาลเป็นอย่างดี" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 89.4 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 4.5 และร้อยละ 6.0 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง เรื่องที่รองลงมาคือ "ถ้าผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตรายถึงชีวิต มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือรีบด่วนจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพโดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณี โดยไม่คำนึงว่าผู้ป่วยจะร้องขอความช่วยเหลือหรือไม่" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 87.7 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 6.3 และมีร้อยละ 6.0 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง ส่วนเรื่องที่รับรู้สิทธิน้อยที่สุด คือ "หากผู้ป่วยพบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับข้อมูลและอาการของผู้ป่วยในบันทึกของแพทย์พยาบาลผู้ป่วย มีสิทธิพูดแสดงความคิดเห็นและ/หรือโต้แย้งได้เพื่อปกป้องการผิดพลาดและหรือเกิดผลดีต่อการรักษาพยาบาลผู้ป่วย" โดยมีผู้รับรู้สิทธิด้านนี้ร้อยละ 81.4 ผู้ไม่รับรู้สิทธิร้อยละ 11.1 และร้อยละ 7.5 รับรู้สิทธิไม่ถูกต้อง (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล

สิทธิผู้ป่วย	ถูก	ไม่ถูก	ไม่ทราบ	รวม
1. ผู้ป่วยต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากแพทย์ พยาบาล เป็นอย่างดี	89.4	6.0	4.5	100.0
2. ผู้ป่วยสามารถฟ้องแพทย์พยาบาลเพื่อเรียกร้อง ค่าเสียหายในกรณีที่ได้รับอันตรายจากการรักษา พยาบาล และหรือ จากการรักษาพยาบาลที่ผิดพลาด	84.7	6.0	9.3	100.0
3. หากผู้ป่วยพบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับข้อมูลและอาการ ของผู้ป่วยในบันทึกของแพทย์พยาบาลผู้ป่วยมีสิทธิพูด แสดงความคิดเห็นและ/หรือโต้แย้งได้เพื่อปกป้องการ ผิดพลาดและหรือเกิดผลดีต่อการรักษาพยาบาลผู้ป่วย	81.4	7.5	11.1	100.0
4. การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับร่างกายผู้ป่วยต้องได้รับความ ยินยอมจากผู้ป่วยก่อน	85.7	6.8	7.5	100.0
5. ถ้าผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตรายถึงชีวิตมีสิทธิได้ รับการช่วยเหลือรับด่วนจากผู้ประกอบวิชาชีพด้าน สุขภาพโดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณีโดยไม่คำนึง ว่าผู้ป่วยจะร้องขอความช่วยเหลือหรือไม่	87.7	6.0	6.3	100.0

ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับสูงทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ คือ ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ มีค่าคะแนนสูงสุด = 4 ค่าคะแนนต่ำสุด = 0 ค่าคะแนนเฉลี่ย \bar{X} = 3.25 ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน มีค่าคะแนนสูงสุด = 6 ค่าคะแนนต่ำสุด = 0 ค่าคะแนนเฉลี่ย \bar{X} = 4.78 ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน มีค่าคะแนนสูงสุด = 8 ค่าคะแนนต่ำสุด = 0 ค่าคะแนนเฉลี่ย \bar{X} = 6.09 ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลมีค่าคะแนนสูงสุด = 5 ค่าคะแนนต่ำสุด = 0 ค่าคะแนนเฉลี่ย \bar{X} = 4.29 (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11
ระดับการรับรู้สิทธิของผู้ป่วย

สิทธิผู้ป่วย	ระดับการรับรู้		
	สูงสุด	ต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย(\bar{X})
1. สิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ	4	0	3.25
2. สิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน	6	0	4.78
3. สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน	8	0	6.09
4. สิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล	5	0	4.29

ตอนที่ 4

ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรตามกรอบแนวคิดในการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ได้แก่ปัจจัยด้านชีวสังคมมีอายุ และอาชีพ ส่วนเพศและการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ประสบการณ์การรับรู้สิทธิผู้ป่วยทางตรง ได้แก่การเป็นผู้ป่วยในสถานพยาบาล/โรงพยาบาล และการได้ดูแลผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ส่วนระยะเวลาที่เข้ารับการรักษา จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา และค่าใช้จ่ายในการรักษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ประสบการณ์ทางอ้อมมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ได้แก่ การรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ แผ่นป้าย/ประกาศ การได้เข้าร่วมสัมมนา และการได้รับทราบข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้อง ส่วนการรับข่าวสารจากโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต การได้รับทราบข้อมูลบอกเล่าจากบุคคลที่รู้จักไม่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ผู้วิจัยแบ่งตามสิทธิผู้ป่วย 4 ด้าน คือ สิทธิที่ได้รับบริการด้านสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ สิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน และสิทธิความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล ผลการวิจัยมีดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการด้านสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ในการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่จะได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ ระหว่างผู้ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า อาชีพที่ต่างกันมีการรับรู้สิทธิด้านนี้ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับทางทหารแพทย์มีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.33 ซึ่งแตกต่างจากอาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแพทย์พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่รับรู้สิทธิด้านนี้มากที่สุด คือ ด้านกิจการบริการ ทั้งผู้บริหารและพนักงาน และข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 7-9 ค่าเฉลี่ย 2.85, 2.67 และ 2.71 ส่วนกลุ่มที่รับรู้ที่น้อยที่สุดคือกลุ่มด้านอุตสาหกรรม ทั้งพนักงานและผู้บริหารค่าเฉลี่ย 1.57 และ 1.33 (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการ
เพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน	การรับรู้สิทธิ ผู้ป่วยค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. ผู้บริหารด้านอุตสาหกรรม	5	1.33	3.548	.000
2. พนักงานด้านอุตสาหกรรม	38	1.57		
3. ผู้บริหารด้านพาณิชย์กรรม	9	2.22		
4. พนักงานด้านพาณิชย์กรรม	14	2.14		
5. ผู้บริหารด้านกิจการบริการ	9	2.67		
6. พนักงานด้านกิจการบริการ	39	2.85		
7. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ระดับ 1-3	32	2.51		
8. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ระดับ 4-6	35	2.47		
9. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ระดับ 7-9	12	2.71		
10. นักศึกษา	109	2.24		
11. อาชีพที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์	96	3.33		
รวม	398	2.53		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพ โดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน พบว่าผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน มีการรับรู้สิทธิ ด้านนี้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิ ด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 3.70 รองมาเป็นผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วย ค่อนข้างบ่อย ค่าเฉลี่ย 2.79 ส่วนผู้ที่ไม่ เคยดูแลผู้ป่วย จะรับรู้สิทธิด้านนี้ต่ำสุดค่าเฉลี่ย 2.06 (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการ เพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน

การได้ดูแลผู้ป่วย	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
บ่อย ๆ	50	3.70	10,002	0.00
ค่อนข้างบ่อย	47	2.79		
นาน ๆ ครั้ง	178	2.45		
ไม่เคย	123	2.06		
รวม	398	2.53		

ในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่จะได้รับบริการ เพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ต่างกัน พบว่าผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ต่างกันมีการรับรู้สิทธิด้านนี้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5 โดยผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์บ่อย จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุด ค่าเฉลี่ย 2.89 รองมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อยและนาน ๆ ครั้ง มีการรับรู้สิทธิค่าเฉลี่ย 2.67 และ 2.51 ส่วนกลุ่มที่รับรู้สิทธิที่น้อยที่สุด เป็นกลุ่มที่ไม่เคยรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีค่าเฉลี่ย 1.86 (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการ เพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

การรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
บ่อย	54	2.89	3.724	.012
ค่อนข้างบ่อย	92	2.67		
นาน ๆ ครั้ง	195	2.51		
ไม่เคย	57	1.86		
รวม	398	2.53		

ในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่จะได้รับบริการ เพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ ระหว่างผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาต่างกัน พบว่าผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาต่างกันมีการรับรู้สิทธิด้านนี้ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 โดยผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาบ่อย จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.75 รองมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมสัมมนาค่อนข้างบ่อย และนาน ๆ ครั้ง มีการรับรู้สิทธิเป็นค่าเฉลี่ย 2.92 และ 2.89 ส่วนกลุ่มที่รับรู้สิทธิที่น้อยที่สุด คือกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนา มีค่าเฉลี่ย 2.09 (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการ เพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาต่างกัน

การเข้าร่วมสัมมนา	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
บ่อย ๆ	16	3.75	8.921	.000
ค่อนข้างบ่อย	27	2.92		
นาน ๆ ครั้ง	151	2.89		
ไม่เคย	204	2.09		
รวม	398	2.53		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพ โดยไม่เลือกปฏิบัติ ระหว่างผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องต่างกันพบว่า ผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องต่างกัน มีการรับรู้สิทธิด้านนี้ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องบ่อย จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุด ค่าเฉลี่ย 3.04 รองลงมาเป็นผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องค่อนข้างบ่อย และรับข้อมูลบอกเล่านาน ๆ ครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.75 และ 2.64 ส่วนกลุ่มที่รับรู้สิทธิที่น้อยที่สุด คือกลุ่มที่ไม่เคยรับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ย 1.70 (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพ โดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องต่างกัน

การรับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้อง	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
บ่อย ๆ	24	3.04	7.053	.000
ค่อนข้างบ่อย	79	2.75		
นาน ๆ ครั้ง	185	2.64		
ไม่เคย	110	1.70		
รวม	398	2.53		

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิของผู้ป่วยด้านสิทธิที่จะได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติพบดังนี้คือปัจจัยด้านชีวสังคมได้แก่ อาชีพโดยผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ ประสบการณ์รับรู้ข่าวสารทางตรงได้แก่การได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย ส่วนประสบการณ์รับรู้ข่าวสารทางอ้อมได้แก่ การรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์บ่อย การได้เข้าร่วมสัมมนาบ่อย และการได้รับข้อมูลนอกเล่าจากญาติพี่น้อง ดังแผนภูมิที่ 4.1

แผนภูมิที่ 4.1

แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิด้านการได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5 โดยอยู่ที่มีอายุ 46-55 ปี จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 5.37 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ 36-45 ปี ค่าเฉลี่ย 5.37 ส่วนผู้ที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไปจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.57 (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 .

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
18 - 25 ปี.	167	4.66	2.593	.036
26 - 35 ปี.	136	4.71		
36 - 45 ปี.	58	5.12		
46 - 55 ปี.	30	5.37		
56 ปีขึ้นไป	7	3.57		
รวม	398	4.78		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ระหว่างผู้ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่าผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับการแพทย์จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 5.55 รองลงมาเป็นผู้บริหารด้านกิจการบริการ และพนักงานด้านกิจการบริการรับรู้สิทธิด้านนี้ค่าเฉลี่ย 5.48 และ 5.08 ส่วนอาชีพที่รับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุด คือ ด้านอุตสาหกรรม ทั้งผู้บริหารและพนักงาน มีค่าเฉลี่ย 3.83 และ 3.75 (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. ผู้บริหารด้านอุตสาหกรรม	5	3.83	4.198	.000
2. พนักงานด้านอุตสาหกรรม	38	3.75		
3. ผู้บริหารด้านพาณิชย์กรรม	9	4.55		
4. พนักงานด้านพาณิชย์กรรม	14	5.07		
5. ผู้บริหารด้านกิจการบริการ	9	5.48		
6. พนักงานด้านกิจการบริการ	39	5.08		
7. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 1-3	32	4.36		
8. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 4-6	35	4.83		
9. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 7-9	12	5.07		
10. นักศึกษา	109	4.53		
11. อาชีพที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์	96	5.55		
รวม	398	4.78		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่เข้ารับการรักษาในจำนวนครั้งที่ต่างกัน พบว่าผู้ที่เข้ารับการรักษาในจำนวนครั้งที่ต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่เข้ารับการรักษาจำนวนบ่อยครั้ง และค่อนข้างบ่อย จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 4.91 เท่ากัน รองลงมาเป็นผู้ที่เข้ารับการรักษานาน ๆ ครั้ง รับรู้สิทธิด้านนี้ค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนผู้ที่ไม่เคยรับการรักษามีการรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.21 (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่เข้ารับการรักษาในจำนวนครั้งที่ต่างกัน

จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	14	4.91	4.184	.006
2. ค่อนข้างบ่อย	24	4.91		
3. นาน ๆ ครั้ง	289	4.80		
4. ไม่เคยรับการรักษานาน ๆ ครั้ง	71	3.21		
รวม	398	4.78		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ระหว่างผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน พบว่าผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 5.60 รองลงมาเป็นผู้ที่ได้ให้การดูแลผู้ป่วยค่อนข้างบ่อยค่าเฉลี่ย 5.34 ส่วนผู้ที่ไม่เคยดูแลผู้ป่วยจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 4.54 (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ระหว่างผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน

การได้ดูแลผู้ป่วย	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	50	5.60	7.516	.000
2. ค่อนข้างบ่อย	47	5.34		
3. นาน ๆ ครั้ง	178	4.57		
4. ไม่เคย	123	4.54		
รวม	398	4.78		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากวิทยุต่างกัน พบว่า ผู้ที่รับข่าวสารจากวิทยุต่างกันจะมีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5 โดยผู้ที่รับข่าวสารจากวิทยุบ่อย จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 5.27 รองมาเป็นผู้ที่รับข่าวสารจากวิทยุคอนข้างบ่อย และนาน ๆ ครั้งมีการรับรู้สิทธิด้านนี้ค่าเฉลี่ย 4.79 และ 4.52 ส่วนผู้ที่ไม่เคยรับข่าวสารจากวิทยุ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้ น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.50 (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากวิทยุต่างกัน

การรับข่าวสารจากวิทยุ	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	41	5.27	3.006	.030
2. คอนข้างบ่อย	69	4.79		
3. นาน ๆ ครั้ง	192	4.52		
4. ไม่เคย	96	4.50		
รวม	398	4.78		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศต่างกัน พบว่าผู้ที่รับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่รับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศบ่อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 5.41 รองลงมาเป็นผู้ที่รับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศค่อนข้างบ่อย และนาน ๆ ครั้งค่าเฉลี่ย 5.24, 4.60 ส่วนผู้ที่ไม่เคยรับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศ จะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.55 (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศต่างกัน

การอ่านแผ่นป้ายโฆษณา	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	34	5.41	5.161	.002
2. ค่อนข้างบ่อย	85	5.24		
3. นาน ๆ ครั้ง	195	4.60		
4. ไม่เคย	84	4.55		
รวม	398	4.78		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาต่างกัน พบว่าผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาต่างกันจะมีการรับรู้สิทธิ ด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาบ่อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 5.50 รองมาเป็นผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาค่อนข้างบ่อยค่าเฉลี่ย 5.11 และ 5.01 ผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 4.51 (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนระหว่างผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาต่างกัน

การเข้าร่วมสัมมนา	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	16	5.50	3.897	.009
2. ค่อนข้างบ่อย	27	5.11		
3. นาน ๆ ครั้ง	151	5.01		
4. ไม่เคย	204	4.51		
รวม	398	4.78		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ระหว่างผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องต่างกัน พบว่าผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5 โดยผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องบ่อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 5.37 รองลงมาเป็นผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องค่อนข้างบ่อยและนาน ๆ ครั้งค่าเฉลี่ย 4.95 และ 4.76 ผู้ที่ไม่เคยรับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.39 (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน ระหว่างผู้ที่รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องต่างกัน

การรับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้อง	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	24	5.37	2.709	.045
2. ค่อนข้างบ่อย	79	4.95		
3. นาน ๆ ครั้ง	185	4.76		
4. ไม่เคย	110	4.39		
รวม	398	4.77		

กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจนพบดังนี้คือ ปัจจัยด้านชีวสังคมได้แก่ อายุ อาชีพ โดยผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับ การแพทย์ และอายุมาก ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางตรงได้แก่ การเข้ารับการรักษาบ่อย การได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางอ้อมได้แก่ การรับข่าวสารจากวิทยุบ่อย การอ่านแผ่นป้าย/ประกาศบ่อย การได้เข้าร่วมสัมมนาบ่อย การได้รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้อง บ่อย ดังแผนภูมิที่ 4.2

แผนภูมิที่ 4.2

แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านการได้รับข้อมูล
อย่างเพียงพอและชัดเจน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกาย
ของคุณ

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของ
คนระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน พบว่าผู้ที่มีอายุต่างกันจะมีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกาย
ของตนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีอายุ 46-55 ปี จะมีการรับรู้สิทธิ
ด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 7.27 รองลงมาผู้ที่มีอายุ 26-35 ปี และอายุ 36-45 ค่าเฉลี่ย 6.28 และ 6.19
ส่วนผู้ที่มีอายุ 18-25 ปีจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 5.69 (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคล
ในร่างกายของคนระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
18 - 25 ปี.	167	5.69	3.684	.000
26 - 35 ปี.	136	6.28		
36 - 45 ปี.	58	6.19		
46 - 55 ปี.	30	7.27		
56 ปีขึ้นไป	7	6.00		
รวม	398	6.09		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตนระหว่างผู้ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่าผู้ที่มีอาชีพต่างกันจะมีการรับรู้สิทธิด้านด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยอาชีพเกี่ยวข้องกับทางการแพทย์จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 7.33 รองลงมาข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 7-9 และผู้บริหารด้านกิจการบริการค่าเฉลี่ย 7.14 และ 7.03 ส่วนพนักงานด้านอุตสาหกรรมจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 5.15 (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26
การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคล
ในร่างกายของตนระหว่างผู้ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. ผู้บริหารด้านอุตสาหกรรม	5	5.67	4.461	.000
2. พนักงานด้านอุตสาหกรรม	38	5.15		
3. ผู้บริหารด้านพาณิชย์กรรม	9	7.00		
4. พนักงานด้านพาณิชย์กรรม	14	5.14		
5. ผู้บริหารด้านกิจการบริการ	9	7.03		
6. พนักงานด้านกิจการบริการ	39	6.41		
7. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 1-3	32	5.82		
8. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 4-6	35	6.05		
9. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ 7-9	12	7.14		
10. นักศึกษา	109	5.48		
11. อาชีพที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์	96	7.33		
รวม	398	6.09		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกาย
 ของตนเองระหว่างผู้ที่ได้ให้การดูแลผู้ป่วยต่างกัน พบว่าผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกันจะมีการรับรู้สิทธิด้าน
 สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่ได้ดูแล
 ผู้ป่วยบ่อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 7.24 รองมาเป็นผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยค่อนข้างบ่อย
 และนาน ๆ ครั้งค่าเฉลี่ย 6.45 และ 5.97 ส่วนผู้ที่ไม่เคยได้ดูแลผู้ป่วยจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 5.66 (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคล
 ในร่างกายของตนเองระหว่างผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน

การดูแลผู้ป่วย	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	50	7.24	6.588	.000
2. ค่อนข้างบ่อย	47	6.45		
3. นาน ๆ ครั้ง	178	5.97		
4. ไม่เคย	123	5.66		
รวม	398	6.09		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของ
 คนระหว่างผู้ที่เข้าร่วมสัมมนาต่างกัน พบว่าผู้ที่ได้เข้าร่วมสัมมนาต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิ
 ส่วนบุคคลในร่างกายของตนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่ได้เข้า
 ร่วมสัมมนาน้อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 7.50 รองลงมาผู้ที่ได้เข้าร่วมสัมมนา
 ค่อนข้างบ่อย และนาน ๆ ครั้งค่าเฉลี่ย 6.41 และ 6.39 ส่วนผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาจะรับรู้สิทธิ
 ด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 5.15 (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคล
 ในร่างกายของคนระหว่างผู้ที่ได้เข้าร่วมสัมมนาต่างกัน

การได้เข้าร่วมสัมมนา	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	16	7.50	5.172	.002
2. ค่อนข้างบ่อย	27	6.41		
3. นาน ๆ ครั้ง	151	6.39		
4. ไม่เคย	204	5.71		
รวม	398	6.09		

กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคล ในร่างกายของตนพบดังนี้คือ ปัจจัยด้านชีวิตสังคม ได้แก่ อาชีพ ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับทางแพทย์ และอายุมาก ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางตรง ได้แก่ การได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางอ้อม ได้แก่ การได้เข้าร่วมสัมมนาบ่อย ดังแผนภูมิที่ 4.3

แผนภูมิที่ 4.3

แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน พบว่าผู้ที่มีอายุต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5 โดยผู้ที่มีอายุ 46-55 ปี จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 4.77 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ 36-45 ปี และ 26-35 ปี ค่าเฉลี่ย 4.66 และ 4.21 ส่วนผู้ที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป จะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 3.86 (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29
การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
18 - 25 ปี	167	4.16	3.128	.015
26 - 35 ปี	136	4.21		
36 - 45 ปี	58	4.66		
46 - 55 ปี	30	4.77		
56 ปีขึ้นไป	7	3.86		
รวม	398	4.29		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลระหว่างผู้ที่ได้ให้การดูแลผู้ป่วยต่างกัน พบว่าผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยบ่อยจะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.74 รองมาเป็นผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยค่อนข้างบ่อย และ นาน ๆ ครั้งค่าเฉลี่ย 4.53 และ 4.26 ส่วนผู้ที่ไม่เคยดูแลผู้ป่วยจะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ย4.05 (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลระหว่างผู้ที่ได้ดูแลผู้ป่วยต่างกัน

การดูแลผู้ป่วย	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	50	4.74	4.285	.005
2. ค่อนข้างบ่อย	47	4.53		
3. นาน ๆ ครั้ง	178	4.26		
4. ไม่เคย	123	4.05		
รวม	398	4.29		

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ต่างกัน พบว่าผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิด้านด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์บ่อย ๆ จะมีการรับรู้สิทธิด้านนี้สูงสุดค่าเฉลี่ย 4.62 รองลงมาเป็นผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ค่อนข้างบ่อยค่าเฉลี่ย 4.26 ผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์นาน ๆ ครั้งและผู้ที่ไม่เคยรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ จะรับรู้สิทธิด้านนี้น้อยที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากัน 4.17 (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลระหว่างผู้ที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

การรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์	จำนวน	การรับรู้สิทธิผู้ป่วย ค่าเฉลี่ย	F	Sig
1. บ่อย	54	4.62	2.818	.039
2. ค่อนข้างบ่อย	92	4.26		
3. นาน ๆ ครั้ง	195	4.17		
4. ไม่เคย	57	4.17		
รวม	398	4.29		

กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาลพบดังนี้คือปัจจัยด้านชีวสังคมได้แก่ อายุมาก ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางตรงได้แก่ การได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย การรับรู้ข่าวสารทางอ้อมได้แก่ การรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์บ่อย ดังแผนภูมิที่ 4.4

แผนภูมิที่ 4.4

แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยเมื่อพิจารณาทางด้านปัจจัย ด้านชีวสังคม ปัจจัยด้านประสบการณ์การรับรู้ข่าวสาร พบว่า

ปัจจัยด้านชีวสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยได้แก่

อายุมากมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน และสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล

อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านคือสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ สิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน

แผนภูมิที่ 4.5

แสดงปัจจัยด้านชีวสังคม ที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย

ปัจจัยด้านประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางตรงที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย
ได้แก่

การเป็นผู้ป่วยในสถานพยาบาล/โรงพยาบาลบ่อยมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย
ด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

การได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยทุกด้าน คือ
สิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ สิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน
สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน สิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล

แผนภูมิที่ 4.6

แสดงปัจจัยด้านประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางตรงที่มีความสัมพันธ์ต่อ
การรับรู้สิทธิผู้ป่วย

ปัจจัยด้านประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางอ้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ได้แก่

การรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์บ่อยมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ และสิทธิในความปลอดภัยจากการรักษาพยาบาล

การรับข่าวสารจากวิทยุบ่อยมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

การรับข่าวสารจากแผ่นป้าย/ประกาศมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

การได้ร่วมสัมมนาบ่อยมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ สิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน สิทธิส่วนบุคคลในร่างกายของตน

การได้รับข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องบ่อย มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วยด้านสิทธิที่ได้รับบริการเพื่อสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ และสิทธิที่ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและชัดเจน

แผนภูมิที่ 4.7

แสดงปัจจัยด้านประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางอ้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย

